

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocata Cristina Negru în interesele lui Eyo Elvis,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă Eyo Elvis împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 5 martie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-456/25
NR. PIGD 2-24108905-01-3ra-24072025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, jud. I. Barbacaru,
Curtea de Apel Centru, jud. V. Sîrbu, A. Braga, A. Cașcaval,

20 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Cristina Negru în interesele lui Eyo Elvis,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 septembrie 2024, Eyo Elvis, reprezentat de avocata Cristina Negru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație prin care a solicitat:

- anularea Deciziei nr. 4982/24/DAA din 29 august 2024;
- constatarea faptelor invocate de către reclamantul Eyo Elvis, ca fiind admisibile pentru acordarea protecției umanitare în conformitate art. 19 al Legii nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

2. În motivarea acțiunii a indicat că, 12 septembrie 2024 reclamantului prin decizia Direcției azil i s-a comunicat că cererea depusă a fost respinsă.

3. Susține că, reclamantul a comunicat că nu poate să revină în Nigeria din circumstanțele expuse în interviul la IGM, însă Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Biroul migrației și azil, Direcția azil și apatridie, a constatat că situația din țara de origine a reclamantului cet. al Nigeriei nu prezintă un pericol atât pentru viața cât și pentru securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine.

4. Menționează că, nu este de acord cu decizia luată de către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Biroul migrației și apatridie, Direcția azil și integrare cu nr. 4982/24/DAA din 29 august 2024 și în acest sens solicită să fie schimbată decizia cu posibilitatea de a rămânea pe teritoriul Republicii Moldova.

5. Declară că, nu poate să se întoarcă în Nigeria deoarece are frică pentru viața sa și indică motivul fricii sale – nu se simte în siguranță.

6. Relevă că, toate persoanele care fug din țara lor de origine din cauza persecuțiilor sau a unor vătămări grave au dreptul să solicite protecție internațională. Azilul este un drept fundamental, iar acordarea lui persoanelor care îndeplinesc criteriile stabilite în Convenția de la Geneva din 1951 privind statutul refugiaților constituie o obligație internațională pentru Statele-părți, printre care se numără și statele membre ale UE. UE a încorporat condițiile care trebuie îndeplinite pentru a beneficia de protecție internațională în propriul său corpus juridic și a extins conceptul creând o categorie suplimentară de beneficiari ai protecției internaționale pe lângă refugiați și anume beneficiarii protecției subsidiare.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

7. Prin hotărârea din 6 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ, înaintată de către Eyo Elvis, reprezentat de avocata Cristina Negru împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. La 7 noiembrie 2024, avocata Cristina Negru în interesele lui Eyo Elvis a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 6 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 20 decembrie 2024 a depus cerere de apel motivată, prin care a solicitat casarea hotărârii și emiterea unei noi decizii prin care acțiunea înaintată să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

9. Prin decizia din 5 martie 2025 a Curții de Apel Centru, apelul declarat de Eyo Elvis, s-a respins. S-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 6 noiembrie 2024.

10. În motivarea soluției, instanța de apel a notat art. 17, art. 19, art. 42, art. 43, art. 44, art. 45, art. 48 și art. 63 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

11. Curtea de Apel, a conchis că, reieșind din declarațiile reclamantului Eyo Elvis, acesta nu a fost supus unor tratamente contrare prevederilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului din partea autorităților statului Nigeria, părăsind țara de origine, din alte considerente, nefiind constrâns în acest sens.

12. Totodată, evaluând declarațiile făcute de solicitantul de azil nu a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în țara sa de origine ar deveni intolerabilă pentru sine din motivele enunțate în definiția refugiatului, sau că ar deveni intolerabilă din aceleași motive dacă s-ar întoarce acolo, respectiv, Inspectoratul General pentru Migrație, a concluzionat că nu rezultă existența unei temeri bine-întemeiate.

13. De asemenea a menționat că, dânsul nu a identificat nici un motiv imperios de temere, or din analiza motivele invocate de către solicitantul de azil, ceea ce ține de motivul părăsirii țării de origine și solicitării azilului, s-a conchis că aceasta nu a individualizat nici o temere rezonabilă, fapt ce a dus la concluzia de neimpunerea examinării elementului dat. Tot în acest context s-a evidențiat că, solicitantul de azil nu a individualizat nici o acțiune, care ar fi îndreptată asupra sa, ce ar prezenta un pericol pentru viața personală.

14. Instanța de apel a reținut că, Inspectoratul General pentru Migrație a constatat că solicitantul de azil a părăsit țara de origine în mod legal, având tangență

directă cu autoritățile de stat, ceea ce constată faptul că dânsul nu se afla în vizorul autorităților din țara de origine și nu este urmărit de către aceștia.

15. A concluzionat că temerea solicitantului de azil cu privire la cererea de azil nu este întemeiată din punct de vedere subiectiv și obiectiv, corespunzător, corect a fost stabilit că cererea lui Eyo Elvis, nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 19 din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270 din 18.12.2008.

16. Instanța de apel a reținut că, situația din țara de origine al străinului nu prezintă un pericol atât pentru viața cât pentru și securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine.

17. De asemenea, luând în considerare informația din țara de origine al străinului, s-a apreciat că nu au fost găsite informații, referitoare la existența unor schimbări în situația din țară, care ar pune în pericol viața și libertatea persoanei în cauză și la fel, nu au fost găsite rapoarte care ar înregistra unele încălcări grave ale drepturilor omului, prin urmare nu există motive ce ar justifica admiterea cerințelor reclamantului, iar alegațiile acestuia nu au fost probate în modul corespunzător.

18. Completul a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe, precum că la caz, nu se întrunesc temeiurile legale pentru acordarea azilului reclamantului Eyo Elvis, din motiv că ultimul nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenții de persecuție sau vătămări grave, după cum acestea sunt definite de art. 47 al Legii nr. 270 din 18.12.2008, iminent, existența unei temeri bine întemeiate a reclamantului de a fi persecutat sau existența riscului real de a fi supus unor vătămări grave în țara de origine.

19. A notat că, în vederea admiterii cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție, la fel, trebuie stabilită o legătură causală între actele de persecuție la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat, fapta respectivă nefiind stabilită în prezenta cauză, contrar aserțiunilor reclamantului invocate în cererea de apel.

20. Astfel, instanța de apel a constatat fără echivoc că este corectă concluzia primei instanțe cu privire la legalitatea actului administrativ contestat – decizia Biroului Migrație și Azil al MAI nr. 4928/24/DAA din 29 august 2024, iar temeiuri de anulare al acesteia nu se atestă, or reclamantul nu a administrat careva probe, care să demonstreze urmărirea sa în țara de origine.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

21. La 11 iunie 2025, avocata Cristina Negru în interesele lui Eyo Elvis a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 5 martie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii prin care

să fie admisă cererea reclamantului privind anularea deciziei nr. 4982/24/DAA din 29 august 2024.

ARGUMENTELE RECURSULUI

22. În motivarea recursului a reiterat cele invocate în cererea de chemare în judecată, cererea de apel și suplimentar a indicat că, recurentul nu a avut posibilitatea de a explica toate motivele de drept deoarece ultimul nu a fost citat în ședința de judecată pentru a apăra drepturile sale garantate prin legislația internațională cât și națională.

POZIȚIA INTIMATULUI

23. La 25 iulie 2025, intimatul Inspectoratului General pentru Migrație a depus referință solicitând respingerea recursului ca fiind nefondat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

25. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

26. Art. 245¹ alin. (1) și (3) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

27. Art. 246 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și

temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, ”recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, Curtea de Apel Centru a pronunțat decizia la 5 martie 2025, decizia motivată a fost expediată participanților la proces prin intermediul poștei electronice la 17 iunie 2025, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f. d. 103).

29. Cererea de recurs a fost depusă la 11 iunie 2025. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

30. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

31. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

32. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

33. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de avocata Cristina Negru în interesele lui Eyo Elvis, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse anterior la etapa examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință,

nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

36. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

37. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

39. Cu referire la argumentul recurentului invocat precum că nu a avut posibilitatea de a explica toate motivele de drept deoarece nu a fost citat în ședința de judecată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl apreciază critic, or după cum rezultă din materialele cauzei reclamantul/recurent Eyo Elvis a fost prezent la judecarea cauzei în instanța de fond cât și instanța de apel, a dat explicații pe marginea cererii de chemare în judecată și expus poziția în instanța. Mai mult, pe tot parcursul procesului reclamantul/recurent a fost asistat de traducătorul de limbă engleză, precum și de către reprezentantul său avocata Cristina Negru.

40. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura

sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

41. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

42. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus avocata Cristina Negru în interesele lui Eyo Elvis.

43. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocata Cristina Negru în interesele lui Eyo Elvis.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă